

[Birthe Hansen]

minister. Men for de samgifte folkepensionister spiller det en meget stor rolle, om parret har 3.000–4.000 kr. mere om året eller ej. Ikke engang ved udgangen af 1986 vil samgifte nå op på det af ministeren omtalte beløb, idet pensionen til samgifte er beregnet til 83.370 kr. for hele året 1986.

Spørgeren synes, at ministeren skylder samgifte pensionister og resten af befolkningen at rette de fejlagtige oplysninger, der er givet i medierne på baggrund af ministerens pressemeddelelse.

Svar (6/2 86):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg udsendte den 3. februar 1986 en pressemeddelelse i anledning af offentliggørelsen af hvidbogen om udviklingen i den økonomiske situation for pensionister i perioden 1980–85.

I pressemeddelelsen er den årlige pension i 1985 for et folkepensionistægtepar ved en beklagelig skrivefejl angivet til lidt over 84.000 kr. Der skulle have stået, at den årlige pension var på lidt over 80.000 kr.

Som spørgeren oplyser i begrundelsen for spørgsmålet, var det nøjagtige beløb i 1985 80.454 kr.

Selve hvidbogen indeholder det korrekte tal, hvorfor den fejlagtige oplysning i pressemeddelelsen ikke skulle kunne give anledning til tvivl hos modtagerne af publikationen.

Spm. nr. S 646

Til *udenrigsministeren* (4/2 86) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil ministeren meddele partiet venstre, at det er vildledende, når partiet i sin annoncekampagne fremstiller det, som om miljø og arbejdsmiljø i dag ikke er omfattet af Romtraktaten, og som om bestemmelserne i traktaten ikke hele tiden har omfattet folkesundhed og arbejdernes sikkerhed og sundhed?«

Begrundelse

Det er et hovedtema i debatten om EF-pakken, hvorvidt ministeren har ret i, at EF-pakken rummer sikre garantier for Danmarks ubetingede ret til at fastsætte egne miljø- og arbejdsmiljøbestemmelser. Dybest set

beror denne såkaldte garanti alene på ministerens ubegrænsede tillid til, at EF-Kommissionen og EF-Domstolen aldrig kunne finde på at dømme Danmark for protektionisme og misbrug af reglerne. Denne teori er i bedste fald naiv.

Nu er ministeren formentlig opmærksom på, at partiet venstre i dagspressen har indrykket en to siders annonce (se f.eks. Politiken, den 2. februar 1986), der lanceres som oplysning om EF-pakken. Heri undgår man behændigt at berøre problemet med miljøgaranti.

Men det bliver til direkte vildledning, når det så oven i købet i annoncen fremstilles, som om miljø og arbejdsmiljø slet ikke er omfattet af Romtraktaten, og som om bestemmelserne i traktaten ikke i dag omfatter folkesundheden og arbejdssundheden m.v.

For at debatten kan holdes på et sagligt niveau, bør ministeren derfor meddele partiet venstre, at bl.a. Romtraktatens art. 36 i dag giver Danmark fri adgang til – uden Kommissionens godkendelse – at fastsætte forbud eller restriktioner, som er begrundet i hensynet til »beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter« m.v., ligesom den nuværende art. 118 taler om »beskyttelsen mod arbejdsulykker og erhvervsygdomme og sundhedsforskrifter for arbejde«. Dette omfatter jo netop miljø, arbejdsmiljø og sundhed. Det nye er alene sprogbrugen, for det er jo også en kendsgerning, at de hidtidige traktatbestemmelser på ingen måde forhindrer landene i ved enstemmighed at fastsætte de miljøregler, de kan blive enige om, jfr. også art. 235. Venstres annonce efterlader det indtryk, at dette ikke har været muligt.

Endelig vil spørgeren gerne bemærke, at det jo er interessant, at hver gang tilhængerne skal have et eller andet ubehageligt igennem i forhold til EF, så kommer man stikende med miljøet, der hver gang sælges som noget nyt, som EF kan gøre noget for. Det var bl.a. en del af tilhængerens argumentation for medlemskabet i 1972 (se f.eks. Folketidende, tillæg B, 1971-72, sp. 2809–2810, betænkningen om tiltrædelse af EF-traktaten); det kom igen ved det første direkte valg i 1979, bl.a. i Poul Møllers argumentation, og igen i 1984. Og nu skal miljøet altså igen sælges som den glasur, der skal få pakkens bitre karakter til at glide ned.